

Серия: Десетте Божий Заповеди

Или

ПРИЗИВ КОЙТО ПРОМЕНЯ

Тема: Десета заповед

Не пожелавай чужда собственост

Изход 20: 17

Дата: 15/05/2011г.

**ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА**

**гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100**

1. УВОД-

Във всяко общество и във всяка култура е имало и ще има разрешени и забранени неща. И в перфектния свят на Райската градина имаше много разрешени и едно забранено дърво. Правило ли ви е впечатление, че когато Ева говори за това дърво, тя казва, че дървото се е намирало в средата на градината. Освен това плодът му е бил красив на глед. Сложено за да съблазнява, но забранено. Защо?

Защо трябваше това дърво да е там? Не можеше ли или да го няма или да е скрито и незабележимо?

Защо трябваше да е привлекателно? Не можеше ли да е грозно, сбръчкано отвращаващо?

Ние сме създадени с един вроден вътрешен подтик: Дори и да съм в Рая, аз винаги ще съм недоволен. Всичко ми омръзва. Ние сме създадени за да търсим забавление, да имаме развлечение. Още, и още и пак! Искам винаги нещо ново и интересно! Затова забраненото е привлекателно, защото е ново и интересно. Докога? Докато остарее и стане скучно. Искам да ви кажа, че няма нищо материално, което да може да задоволи този глад в нас за нещо ново и интересно.

Скуката е болестта на младежите живеещи в този век. Това е така и ще, става все по-зле.

Пр. Австрия е страната в която се казва, че се прави най-много за младежите. Но в същото

време това е страната където има най-висок процент на самоубийства на млади хора. Почти няма млад човек който да не познава някой негов приятел, който се е самоубил.

Защо? Защото имат всичко и въпреки това живота им е скучен.

Най-потискащата и депресираща мисъл на това време е:

„АКО МОЖЕХ САМО ДА ИМАМ ...”

Пр.Един цар бил много депресиран. Слугите и цялото царство било заето да търси как да го развесели. Парите не били проблем. Имал всичко каквото пожелае. И хората наистина прилагали всичкия си интелект за да го развеселят. Уви, всичко било напразно.

Един ден при царя дошъл един мъдър старец. Царю, казал той- ще се почувстваш наистина щастлив ако можеш да намериш и да вземеш ризата от гърба на някой който е наистина щастлив.

Царя веднага разпратил по цялото царство войската си за да намерят щастлив човек. След много време пратениците се върнали и казали: Царю честити, намерихме един наистина щастлив човек, но той нямаше риза на гърба си.

Практиката на човечеството цели да научи хората през вековете една истина: **щастие то не е в притежаването, то е в доволството.**

Има едно чувство в нас което живее само когато се храни със нашето щастие.

Ако само имах ...! Пожеланието е ненаситно! С каквото и да запълваме тази дупка, тя остава все празна и консумира най-нужното ни състояние- щастие то и доволството.

Писания закон гласи: Не пожелавай забраненото!

Неписания закон гласи: Желая всичко което е забранено!

*Една илюстрация: Затворете очи моля!
Сега ще си позволя нещо! Абсолютно ви забранявам да си мислите за розов слон!
...Можете ли да спрете мислите си в забранената посока?*

Да, но нали Исус ни казва: Искайте и ще ви се даде! Към грях ли ни буца Исус?

Тази заповед съвсем не цели да спре човека да желая, да мечтае, да има цел в живота си. Тази заповед цели да спре в нас алчността, недоволството и грабителството.

Импулса на желанието е много важен за живота.

Желание да уча,

Желание да се ожена

Желание да стана богат

Желание да стана професионалист

Желание да стана влиятелен

Да, тези желания всяко от тях не е никак лошо, но

Но когато желанието се превърне в страст, тогава става опасно. Страстта стяга ума,

страстта скована личността, прави ни егоцентрични, отнема човешкото ни лице, отнема способността ни да виждаме света и хората около нас, убива ценностната ни система и ни превръща в роби на желанието ни. Света спира да съществува и остава само желанието ни.

Психолозите твърдят, че серийните убийци, които са хора без страх, без чувства, без милост, са такива поради това, че в детството си са желали нещо, което е останало неудовлетворено и те от един момент започват да наваксват за сметка на човешки животи. **Неудовлетворено пожелание!**

Сатана стана Дявол след неудовлетворено пожелание. Той пожела да заеме мястото на Своя Създател, но не му беше разрешено, затова той и до сега не го е грижа за живота на хората. Той масово ги убива, за да постигне, удовлетворение. Той за момент се заблуди, че като убие и Божия син, ще може да има властта, но уви, ... вместо удовлетворение, тази смърт му донесе поражение.

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

Гледайки към серията за ... "Призив който променя!" назад имам чувството, че Бог е запазил най-трудното за края.

Пожеланието е капан, в който може с години да не разбереш, че си хванат. Пожеланието може успешно да се крие и хората да виждат плодовете му в нас, но да не разбират, че

сме жертва на пожелание. Затова ние можем да го наречем:

А)Невидимия грях

Ние можем да разберем кражбата, можем да чуем лъжата, можем да хванем изневярата, можем да видим непослушанието, но пожеланието е в сферата на мотивациите в живота ни. Обществото не е в състояние да отреди закон против пожеланието. А именно неговите корени са тези, които след време ще подхранват най-пъкдени постъпки и поведение. Може да сте чували много хора да изповядват грехове, но не вярвам да сте чули някой да изповядва: *Имам грях и той е че, пожелавам.* Пожеланието е грях, който влиза през очите, минава през ума и оставя там дълбока бразда, а след това влиза и се притаява в сърцето за да пусне корените си там и да расте, за да завладее един ден цялото ни естество.

Но той в по-голямата част от времето е тих, спокоен, невидим, необезпокояващ никого грях. Изглежда и ап. Павел е виждал или е страдал от това, защото го чуваме да признава в :

Римл. 7:7 *Тогавашо? Да речем ли, че законът е грях? Да не бъде! Но напротив, не бих познал греха освен чрез закона, защото не бих познал, че пожеланието е грях, ако законът не беше казал: "Не пожелавай". 7:8* *Но грехът понеже взе повод чрез заповедта, произведе в мене всякакво пожелание; защото без закон грехът е мъртъв. 7:9* *И аз бях жив*

някога без закон, но когато дойде заповедта, грехът оживя, а пък аз умрях:

Апостола казва, че пожеланието е такъв грях, че ако законът не казваше , „Не пожелавай” няма как ние да се досетим, че пожелавайки, ние мътим змийско яйце в сърцето си.

И така, знай, че ако ти угаждаш на тялото си, и не отказваш на очите си, когато те видят нещо, което ти нямаш и в умът ти идва мисълта, „Ех, ако само можех да имам това ...”, вече си дал ключа на сърцето си за греха.

Пр. Едно време Йезуитите, са избивали този грях от себе си, чрез бичуване. И са се бичували, докато образа на пожеланието не изчезне от съзнанието им.

Психологията учи, ако в съзнанието ти изникне образ на пожелание, да го изтриваш с противоположен образ. Ако е мъж- с жена, ако е образ –с нещо без лице и т.н.

Днес ние не насърчаваме бичуване, като Йезуитите. Психологията също е доста неефективна, но успешно работи Божията благодат, за която напоследък често ви споменавам: Всеки път когато усетиш че пожеланието заработи в сърцето ти и подава импулси към умът ти, веднага действай противоположната- молитвата на покаяние и искане на сила от Бога, за победа над пожеланието. Но, не между другото. Напротив, вдигни на бунт цялото си естество. Дай тревога и бий камбаните, пусни сирените, и запали

червените светлини, защото в сърцето ти е загнезден коренът на Сатанинския грях.

Защо ни е нужно, чак толкова бурно да реагираме на едно нищо и никакво пожелание? Казах ви по-рано.

Поведението на хора, като серийните убийци, от които ние се страхуваме и гнусим, ... В чиито очи виждаме Сатана, са започнали именно от там, от площад „Пожелание”

Б)Пожеланието е Корен на всички злини

Когато бях в казармата, си спомням, че едно от момчетата беше хванато по време на отпуска да краде касетофони от коли. Върнаха го и щяха да го съдят. Аз имах уникалната възможност да спя на няколко метра от бъдещ затворник. Затова не издържах да не го попитам: Защо?

Той спокойно ме погледна, и каза: Аз имам в къщи много касетофони. Големи и малки. Те са мои. Родителите ми са ги купили. Краденето на касетофони от коли, не се прави защото нямаш, а защото искаш. Ти искаш да откраднеш и това вдига адреналина. Прави живота интересен. Дава стимул да живееш.

Това което стана с този млад човек, е че в затвора, падна отгоре му панел и вместо да го убие, го натроши и беше пенсиониран, но разбира се, пенсията беше нищожна и той трябваше да работи, но вече повреден и душевно и физически.

Всеки грях си води компания със себе си. Той не ходи сам. Допуснеш ли единия, трябва да приемеш и другите. Слугуваш ли на единия, трябва да обслужваш и другите.

Затова бъди на щрек. Не отваряй вратата за греха! Направи оброк на очите си. Пази ги от пожеланието- както казахме в седмата заповед, пази очите си от повторно поглеждане, защото то вече цели пожелание.

В)Забранения плод

Аз няма да ви дам ново откровение по въпроса, като ви кажа, че всичко което е забранено, става желано. Ако искаш един филм да го гледат предимно, ако не само, тинейджъри, сложи му червено кръгче с цифрата 18 вътре.

Ако искаш една пейка на центъра да я пипнат много хора, какво правиш? Пишеш една бележка: Не пипай! И я залепяш на пейката.

Онова което е забранено, винаги поражда желание/влечение.

Г)Започва около домът ни-близо до нас

И най-често това пожелание се заражда поради неща които виждаме близо до нас. Не напразно в заповедта се повтаря три пъти думата „ближния”. Ближния е човекът с когото си близо- на работа, у дома.

Ние пожелаваме, това което виждаме често, но не трябва да притежаваме. Харесва ни , привлича ни, но не е наше.

Чуждата чиния винаги е по-пълна. Чуждото яйце и винаги по-голямо. Чуждия хляб е винаги по-бял. Чуждата жена. Чуждата кола! Чуждите пари!

Д)Пожеланието Извира от неблагодарното/недоволното сърце

С други думи, пожеланието се ражда, там където има недоволство от състоянието в което са хората. Пожеланието идва тогава когато ние решим да подобрим, това което Бог ни е дал на нас.

-Когато пожелавам къщата на ближния, не казвам ли на Бога: Това което си ми дал не ми е достатъчно!

-Когато пожелавам жена му, не казвам ли жената която си ми дал Боже, не ми е достатъчна.

-Когато пожелавам богатството му, не казвам ли на Бога: Боже не съм доволен от това което ми даваш на мен.

С други думи, ние подлагаме **Божията мъдрост** на съмнение. Ние поставяме нашата мъдрост над Божията. Поставяме нашето желание, над **Божията доброта**. Поставяме нашият срок, над **Божиято благовремие**. Поставяме нашето желание, над **Божията любов**.

Пожеланието е **атака срещу Бога**. С нашата алчност, ние обвиняваме Бога, че не се е погрижил за нас, както трябва. Не е посрещнал адекватно нашите нужди и затова ние трябва да мислим за това.

Пожеланието идва от сърцето което не е доволно. Сърцето, което не е щастливо.

Една неповторима илюстрация, за такъв човек, дава Исус в притчата си за „глупавия богаташ”

Исус завършва разказа си от Лука 12 глава с думите:

Лука 12:21 *Така става с този, който събира имот за себе си, и не богатее в Бога.*

В тази притча, Исус не обвини човека в това че бизнеса му успява, че планира за бъдещето, че разширява складовата си база, че иска да има безпроблемен живот, че иска порсперитет и очаква богатството му да се увеличава. Не Исус не осъди нито едно от тези желания и стремежи в богатия глупав човек. Тогава какъв му беше проблема???

Богатия човек, не взе предвид никой друг около себе си- мислеше, че всичко трябва да е само за него- себично.

Богатия човек мислеше че задоволяването на личните нужди дългосрочно, е всичко за което човек си заслужава да мисли. Че ако е доволен, няма нужда от Бог. С това си мислене, той отхвърли Бог , като Един който му е дал изобилието. С това презира Създателя. Това е грях.

Погледнете като пример съвременното поколение- имаме повече от когато и да е било преди. Нито преди, нито сега сме задоволени. Все е недостатъчно. Все повтаряме : И това само ако имах...!!!?

Е)Разрушава живота- края на Елвис Пресли

Казват, че в родното място на Елвис Пресли, всеки ъгъл, всяко заведение, всеки бизнес е маркиран от събитие, или поне снимка на великия рокаджия. Масата на която е ял, стола на който е седял, китарата на която е свирел, дрехите които е обличал, кафето от което си е поръчвал кафе. Чашите от което е пил. Местата където е ходил и т.н.

Една история обаче не се разказва:

Когато Елвис умира на 16-август-1977г. от свръхдоза, той е отведен в болницата. Лекарят влиза за да освидетелствува смъртта и отива в офиса си за да попълни документите. Тогава неговия колега, му казва: Ти разбра ли че мъртвия е Елвис Пресли?

Доктора се връща и чак тогава разпознава краля на рока.

Човекът който е имал всичко светско, е умрял с неузнаваемо лице и с мисълта : Само още малко....

Попитали Рокфелер: Какво липсва на богатствата които той претежава? Той бързо отговорил: липсва им САМО ОЩЕ МАЛКО!?!?

Пази живота си! „САМО ОЩЕ МАЛКО...” - манталитета разваля, руши, убива човешкото и човека.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

А) Пази сърцето си

-обърни внимание на желанията си. Всяко действие преди е било мисъл, всяка поръчка, някога е била желание, всяка глупава дума, някога е била идея. Пази сърцето си внимателно.

Б) Започни да даваш

Алчността и пожеланието се изликуват най-успешно с даване.

Ако не си щедър в даването, ще си ненаситен в искането.

В) Искай Бог да ти даде чувството на доволство

Това е твърде малко и затова го пропускаме. Ние се раждаме алчни, грабежи и нещестни. Още от първите съзнателни действия ние проявяваме себичност и нежелание да споделяме. Ние не се раждаме даващи, а получаващи-щедро получаващи. Затова трябва да работим върху чувството си да даваме. Да даваме, но не на своите си, а на онези които не са ни прятни.

Епикур е казал: ако искаш да направиш някой човек щастлив, не прибавяй към имота му, а отнеми от алчността му.

Нашата молитва може да е такава: Господи, дал си ми достатъчно, моля те дай ми само още едно ... благодарно/доволно сърце.

Павел ни обяснява това състояние:

Филипяни 4:11 Не казвам това поради оскъдност; защото се научих да съм доволен в каквото състояние и да се намеря. **4:12** Зная и в оскъдност да живея, зная и в изобилие да живея; във всяко нещо и във всички обстоятелства съм научил тайната и да съм сит, и да съм гладен, и да съм в изобилие, и да съм в оскъдност. **4:13** За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме подкрепява.

И ОЩЕ

Фил. 3:7 Но това, което беше за мене придобивка, като загуба го счетох за Христа. **3:8** А още всичко считам като загуба заради това превъзходно нещо - познаването на моя Господ Христос Исус, за Когото изгубих всичко и считам всичко за измет, само Христа за придобия,

Има нещо за което можем да го желаем и да сме ненаситни и да сме алчни да имаме повече от него: Познаването на Христос, защото това е бъдещето. Земното е временно, а Христос е вечен.

Не е достатъчно да повярваш и да се кръстиш. Много често виждаме, как след кръщението хора се връщат в света. Петър казва:

1Пе 2:2 *пожелавайте като новородени
младенци чистото духовно мляко, за да
пораснете чрез него към спасение,*

Последната заповед ни насърчава да
преразгледаме приоритетите на нашите
желания: **Бъди доволен от земното и
ненаситен за небесното и тогава си в
безопасност.**